

Titel: Kapitel XII.

Citation: "Kapitel XII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e4375.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XII.

Besigtigelse, Syn og Skou.

§ 115.

Politiet har at foretage Besigtigelser i alle Tilfælde, hvor dets Pligter med Hensyn til Efterforskningen medføre det. skønnes det, at Besigtigelse bør ske ved Retten, har Politiet at drage Omsorg for, at den forefundne Tilstand bliver uforandret, indtil Retshandlingen kan finde Sted.

Retten kan foretage Besigtigelse af Personer, Genstande og Lokalteter, naar sådant findes Nødvendigt eller hensigtsmæssigt for Sagens Oplysning. Vilde det medføre uforholdsmæssige Udgifter eller Ulemper, at besigtigelse foretages af den Ret, ved hvilken Sagen er tingfæstet, eller skal Besigtigelsen foretages for Domsforhandlingen i en Sag, som er tingfæstet ved Landsretten, foretages den af vedkommende Undersøgelsesret (§§ 4 og 50).

Ved Besigtigelser, som foretages af en Undersøgelsesret for at kunne benyttes som Bevis under Domsforhandling, skal så vidt muligt Retsvidne tilkaldes, overensstemmende med § 68, naar en særlig Retsskriver ikke er til Stede. Foretager den dømmende Ret under Domsforhandlingen en Besigtigelse på Åstedet, skulle alle de Personer være til Stede, som ellers skulle være nærværende under Domsforhandlingen.

Forudsætter Adgangen til Besigtigelse en Ransagning, skulle de nedenfor for denne foreskrevne Betingelser og Regler iagttages.

§ 116.

Kræves der til en Besigtigelse eller i øvrigt til en undersøgelse eller Bedømmelse af et faktisk Forhold, til hvilken Sagen findes at give Anledning, Indsigt, som ikke kan forudsættes hos Retten, kan denne tilkalde een eller flere Syns- eller Skønsmænd. Retten bestemmer Antallet, forsåvidt ingen særlig forskrift herom er given.

Tilkaldelsen sker ved Rettens Udmeldelsesbeslutning, eller, hvis den Tilkaldte har en almindelig offentlig Bemyndigelse til Foretagelsen af sådant Syn eller skøn. ved Rettens til ham rettede begæring.

§ 117.

Kun uberygtede Personer kunne udmeldes til Syns- eller Skønsmænd, hvorhos Personer, der vilde være udelukkede fra at handle som dømmere i Sagen ifølge § 12 Nr. 1 og 2, under ingen Omstændigheder må tilkaldes som Syns- eller Skønsmænd, og de øvrige i >? 12 nævnte Personer kun, forsåvidt det ikke er muligt at finde andre lige så gode.

§ 118.

Enhver, der er pligtig at vidne, er også pligtig at modtage Udmeldelse som Syns- eller skønsmand.

Statens Embeds- og Bestillingsmænd fritages for Udmeldelse, naar de ved Skrivelse fra de dem foresatte Myndigheder oplyse, at de ikke have den fornødne Tid, eller at Forretningens Foretagelse i øvrigt kommer i Strid med deres offentlige Pligter.

Personer, for hvem Syns- eller Synsforretningens udførelse vilde medføre stort Besvær eller Ulempe, bor, forsåvidt Omstændighederne tillade det, forskånes for Udmeldelse.

§ 119.

Forsåvidt Personer ere beskikkede med almindelig Bemyndigelse til Foretagelsen af visse Syn eller Skøn, bor andre tun udmeldes

hertil, naar Henvendelse til hine vilde medføre en Forhaling, hvorved Øjemedet kunde forspildes, eller naar andre særegne Grunde gøre det tilrådeligt.

Til Forretninger, ved hvilke der udkræves særegen Indsigt eller færdighed, bør i Reglen kun udmeldes Mænd, der ifølge offentlig Stilling eller Livserhverv eller dog ifølge offentlig aflagte prøver må anses for duelige hertil.

Skal en Kvinde synes på Legeme, bor i alle Tilfælde, hvor det til Øjemedets Opnåelse er tilstrækkeligt, ærbare Kvinder dertil vælges; navnlig bor, hvor Spørgsmål foreligger om Svangerskab eller Barnefødsel, kvindelige læger eller lordemødre benyttes, forsåvidt disse må antages at have tilstrækkelig Indsigt til at afgive Erklæring om Spørgsmålet.

§ 120.

Forinden Udmeldelsen bor der så vidt muligt gives Parterne Lejlighed til at udtale sig om Valget af Syns- eller Skønsmændene.

§ 121.

Personer, som bo udenfor vedkommende Rets Embedsområde, kunne kun udmeldes af denne, naar det er oplyst, at de ere villige til at efterkomme Udmeldelsen, eller naar det findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt, enten fordi der indenfor Retskredsen ikke findes sagkyndige Personer, som kunne benyttes, eller fordi den Ting, der er Genstand for Forretningen, er udenfor Retskredsen.

§ 122.

Syns- og skønsmænd afgive, efter Rettens nærmere Bestemmelse, deres Forklaring ved en skriftlig, til Retten stilet, af mændene underskreven Erklæring, eller mundtligt ved afhøring inden Retten. Have mændene afgivet skriftlig Erklæring, kan yderligere Forklaring afæskes dem inden Retten; findes Erklæringen mangelfuld, kan derhos Retten pålægge dem at omgøre eller fuldstændig/ gøre den i en yderligere skriftlig Erklæring.

Er Erklæring afgiven af et dertil bestikket Kollegium, bor Mode i Retten, hvor

sådan skal finde Sted, som Regel ikke fordres af flere end et af dets Medlemmer eller, hvor der er Meningsforskel, af et Medlem for hver af de Meninger, hvori Kollegiet har delt sig; dette udpeger selv de Medlemmer, som skulle give Mode.

§ 123.

Den til et Syn eller skøn fornødne Besigtigelse foretages under et Retsmøde der efter Omstændighederne bliver at foretage udenfor det sædvanlige Tingsted — medmindre Synet eller S tonnet udkræver fortsat lagttagelse eller undersøgelse, eller Besigtigelse under et Retsmøde af anden Grund, såsom as Sømmelighedshensyn, findes uhensigtsmæssig eller uforføden, i hvilket Tilfælde Retten kan overlade mændene at foretage eller fortsætte deres Besigtigelse udenfor Retsmøde. I sådant Tilfælde bliver der i Udmeldelsesbeslutningen eller Begæringen eller under Mode inden Retten at give dem fornøden Meddelelse om Synets eller Skønnets Genstand og øjemed samt saadan anden Anvisning. som måtte udkræves. Skulle Mændene afgive skriftlig Erklæring, bliver der i Udmeldelsesbeslutningen eller begæringen eller i en Tilførsel til Retsprotokollen, hvoraf Udskrift overgives dem, at forelægge dem bestemte Spørgsmål til Besvarelse. Tillige meddeles der dem de fornødne Oplysninger af Sagens Aktstykker og fastsættes en Frist til Erklæringens Afgivelse. Anse de yderligere Oplysninger fornødne, kunne de derom henvende sig til Retten.

Vil Foretagelsen af et Syn eller skøn medføre Tilintetgørelse eller Forandring af dets Genstand, bor så vidt muligt en Del af denne holdes udenfor Undersøgelsen. Lader dette sig ikke gøre, bor Syns- eller Skønsmændenes Antal ikke være under to.

De gældende Regler om Obduktionsfor- retninger blive fremdeles stående ved Magt.

§ 124.

Hvor Erklæring afgives af to eller flere Syns- eller Skønsmænd, bor, hvis Mændene

ikke ere enige, hver enkelt Mening fremgå af Erklæringen.

Afhørelse af Syns- og skønsmænd sker efter Reglerne om Afhørelse af Vidner: dog kunne mændene som Regel overvære hverandres såvelsom Vidners Afhørelse, og det kan af Retten tilstedes dem at rådføre sig med hverandre, forinden de svare.

I Henseende til Syns- og Skønsmænd Mødepligt finde Reglerne i 8 101 og 103 tilsvarende Anvendelse.

§ 125.

Syns- og Skønsmænd have at bekræfte deres Syn eller skøn med Ed eller, under de i § 110 angivne Betingelser, med en på Ære og Samvittighed afgiven Forsikring. Udenfor Domsforhandling finder saadan Bekræftelse dog kun Sted, naar Mandenes Erklæring eller Forklaringer må ventes at skulle benyttes som

Bevis under Domsforhandling uden personligt Mode af Mændene under denne; i så Fald skal et Retsvidne så vidt muligt tilkaldes, overensstemmende med § 68, såfremt en særlig Retsskriver ikke er til Stede. Er Syn eller skøn afgivet i Henhold til en almindelig Beskikkelse hertil, bortfalder Bekræftelsen. Denne gaar ud på, at mændene have udført deres Hverv og afgivet deres Erklæring eller Forklaringer efter Samvittighed og bedste Overbevisning.

§ 126.

At Syn eller Skøn har fundet Sted, udelukker ikke fornyet Syn eller Skøn over samme Genstand ved de samme eller andre mænd.

§ 127.

Naar en Syns- eller skønsmand uden lovligt Forfald udebliver fra Retsmøde eller uden lovlig Grund vægrer sig ved at udføre Hvervet eller undlader at foretage noget, som Påhviler ham i Anledning af dette, eller vægrer sig ved at svare på de Spørgsmål, som stilles til ham i Retten, eller ved at bekræfte sin Erklæring eller Forklaring med Ed eller Forsikring, hvor sådant er foreskrevet, finde Reglerne i §§ 106 og 113 Anvendelse med de fornødne Lempelser.

7

§ 128.

Er der Tvivl om en Sigtets Tilregnelighed, kan Retten ved Kendelse bestemme, at han skal indlægges på et Sygehus eller en Sindssygeanstalt til nærmere undersøgelse, naar Lægekyndige — efter Omstændighederne Sundhedskollegiet — erklære sig derfor.

§ 129.

Til Understøttelse under Efterforskningen kan Politimesteren, naar Omstændighederne ikke tillade Opsættelse, lade foretage Syns- eller skønsforretninger ved Mænd, som han selv tilkalder, samt afkræve disse ubeediget Erklæring angående Forretningens Resultat. Ere de Pågældende ikke beskikkede med almindelig Bemyndigelse til Foretagelsen af sådant Syn eller skøn, ere de dog kun pligtige at efterkomme Kaldelsen, naar Forretningen skal foretages og Erklæringen afgives i den Politikres, i hvilt de bo. Udebliver eller vægrer nogen således tilkaldt Syns- eller skønsmand sig ved at efterkomme Kaldelsen, kan Politimesteren pålægge ham en bøde til Politikassen af indtil 29 Kr., at udrede inden 8 Dage, og, naar Sagen er af særlig Vigtighed, endog om fornødent lade ham afhente med Magt. Politimesteren har dog snarest muligt at henvende sig til Retten om Varetagelse af det videre fornødne i Anledning af Forretningen, og det står da de Pågældende frit for, i Overensstemmelse med § 200 for Retten at forebringe deres mulige Klager over formentlige Overgreb fra Politimesterens Side.

§ 130.

Udmeldte Syns- og Skønsmænd erholde, for så vidt Udførelsen af det dem pålagte Hverv eller deres Moder for Retten i Anledning deraf gøre det nødvendigt for dem at rejse mere end $\frac{1}{3}$ Mil fra deres Hjem, dels Godtgørelse for Udgifterne derved, beregnet efter 2den Klasses Takst for Rejse på Jernbane, efter 1 ste Klasses Takst for Rejse på Dampskib og iøvrigt med 2 Kroner for hver løbende Mil, dels i Tærepenge 2 Kroner, naar Fraværelsen fra Hjemmet ikke varer 4 Timer, og ellers 6 Kroner med Tillæg af 3 Kroner for

hver N Timer, de udover 12 Timer ere fraværende fra Hjemmet. Der tilkommer dem derhos Godtgørelse for andre Udlæg og sportelmæssig Betaling for deres Forretning. Har denne udkrævet særlig Møje eller Tidsanvendelse, kan Retten forhøje Betalingen efter sit skøn.

Udenfor de nævnte Betalinger må Syns- og Skønsmænd under den i Straffelovens § 117 bestemte Straf intet modtage af Parterne for deres Forretning.

Syns- og Skønsmændene kunne ved Udmeldelsens Forkyndelse for dem forlange fornødent Forskud på Godtgørelsen for Rejseudgifter såvelsom på de dem forinden deres Mode for Retten tilkommende Tærepenge. Iøvrigt blive de dem tilkommende Beløb at udbetale ved Rettens Foranstaltning.

§ 131.

De om Vidner givne Regler skulle med de Lempelser, der følge af Forholdets Natur, anvendes på Syns- og Skønsmænd, for så vidt ovenstående Forskrifter ikke ere til Hinder derfor.